

מסורת הש"ס

16 פסוקים נח: יומא יב:
17 [ומת] פסוקי פרק ג:
18 [ג'ל והקטן] (ד) [ומת]
19 [הוה] שם טו: א [בפ"ה]
[הוה הוה] (ו) [ויזכר] וז' [שם]
לעיל [ומת] (ח) [ומת]
[ג'ל] נמשל לזוהי.
[הוה] [ויזכר] הוה לזמן
[ויזכר] הוה לזמן
[ויזכר] הוה לזמן
[ויזכר] הוה לזמן
[ויזכר] הוה לזמן

תורה אור השלם

- 1. בכל אשר אני מראה
2. ידועים את המעשים
3. ויקראו את כל כלי
4. ויקראו את כל כלי
5. ויקראו את כל כלי
6. ויקראו את כל כלי
7. ויקראו את כל כלי
8. ויקראו את כל כלי
9. ויקראו את כל כלי
10. ויקראו את כל כלי

הנהגות הב"ח

(6) רש"י ד"ה הלל
שקדוה נמשל יב ע"י
דסנהדרין דף טו ע"ב:

גליון הש"ס

גם' אותם בספריה ולא
1. ויקראו את כל כלי
2. ויקראו את כל כלי
3. ויקראו את כל כלי
4. ויקראו את כל כלי
5. ויקראו את כל כלי
6. ויקראו את כל כלי
7. ויקראו את כל כלי
8. ויקראו את כל כלי
9. ויקראו את כל כלי
10. ויקראו את כל כלי

רבינו חננאל

וכן תעשו לדורותי.
1. ויקראו את כל כלי
2. ויקראו את כל כלי
3. ויקראו את כל כלי
4. ויקראו את כל כלי
5. ויקראו את כל כלי
6. ויקראו את כל כלי
7. ויקראו את כל כלי
8. ויקראו את כל כלי
9. ויקראו את כל כלי
10. ויקראו את כל כלי

ידיעות הטומאה פרק שני שבועות

וכן טעמו. קרא יתירא למידע לדורות.
ואחיו כהן גדול ואוריס ומומים ושענים וקנים:
מנחמים בן חנניה גמריני: משיטתן. בשמן המשחה מקדשתן קדושת
הגוף לכלי שרת וקדשם את הנכנסים אל החמלה
הדורות לא נמשחו אלא החמלה

וכן תעשו לדורות מתיב רבא...
שעשה משה משיחתן מקדשתן ומכאן ואילך
עבודתן מחנכתן ואמאי ונימא וכן תעשו
לדורות שאני התם דאמר קרא וימשחם
ויקדש אותם * אותם במשיחה ולא
לדורות במשיחה או בעבודה אבד רב
פפא אמר קרא * אשר ישרתו בם בקדש
האלה הכתוב בשירות השתא דכתב רחמנא
אשר ישרתו אותם למה לי אי לא כתב
רחמנא אותם הוה אמינא הני הוא דבמשיחה
לדורות במשיחה ובעבודה דהא כתב וכן
תעשו מיעט רחמנא אותם במשיחה
ולא לדורות במשיחה: ובשתי תורות:
הנא * שתי תורות שאמרו בלחמן ולא
בבשרן מנהגי מולי אמר רב חסדא דאמר
קרא ויאעמידה שתי תורות גדולות ותהלוכות
לימון מעל לחומה מאי גדולות אילימא ממין
גדול ממש נימא פרים אלא גדולות במינן
מי איכא חשיבותא קמי שמיא * והתניא
* נאמר בעולת בהמה * אשה ריח ניחח בעולת
העוף * אשה ריח ניחח במנחה * אשה ריח
ניחח מלמד שאחד המרבה ואחד הממעיט
ובלבד שיכיון את לבו לאביו שבשמים אלא
גדולה שבתודה ומאי ניהו * חמץ דתנן
* התורה היתה באה מן חמש סאין ירושלמיו'
שהן שש מדבריות שהן שתי אפיות והאיפה
שלוש סאין * עשרים עשרון עשרה לחמץ
ועשרה למצה * ובמנחה שלשה מינין הלוח
רקיקין ורובויה אמר רמי בר חמא * אין העורה
מתקדשת אלא בשירי מנחה מאי טעמא
כירושלים מה ירושלים דבר הנאכל בה
מקדשה אף עורה דבר הנאכל בה מקדשה
אמו לחמו תודה בעורה מי לא מתאכלי
בה ויוצא מנחה נפסל אף עורה דבר הנאכל
בה ויוצא ממנה נפסל אף עורה דבר הנאכל
אף כאן חמץ והסברא מנחת חמץ מי איכא
וכי

לא נעו למיפק לדורות כמשיחה ובעבודה דקאמר בסמוך לזוהי
משמע למעוטי משיחה לדורות: לרבא שאחד המרבה בו'.
אע"ג דאמר (יומא דף נד:) האחד המיוחד שזעדרו וגבי פרה
אדומה נמי אמרין (לעיל דף יא:) שאם מלא נהא הימנה מלוה
לפדות מ"מ לא היה לו להתפאר בכך כיון שזמנה צוה כמו צוה אה
מתכוין לשם שמים: * אין עורה מתקדשת אלא בשירי מנחה.
מימה למאן דאמר בפ"ג [דנחמין] (דף ק"ג. וס) דאין מנחה
בנמה היאך מתקדשת שלמא צימי עורא איכא לתימר דקבר כמ"ד
קדשה ראשונה קדשה לשענה וקדשה לעמיד לנא ועורא זכר
בנמלה הוא דעבד אל צימי שלמה ויהושע קשיא וי"ט דקדשה
בנמלה העומר והא בסוכות היה הקידוש צימי שלמה דלאמר כעובד
קטן (דף טו.) וכדמוכחי קראי יש לומר כיון שהכל נא צנת אה
הקידוש ועשיית מנחה לא חשיבין מנחה בנמלה ונקימיה ובהקטרה
היתה מקומה מתקדש וכל העבודה היתה מחנכתה ומתקדשת מקומה
א"ג כיון דלא אפשר לא לרין והא דקאמר רבא דאין מתקדשת
* היינו היכא דאפשר כגון שבאין להוסף על העורה: * ויוצא ממנה
נפסל. ואם תאמר הר הנית היי קדש שאין דבר נאכל בו שיוצא
ממנו נפסל יש לו קדושה צימי עלמא שהוא מנחה ליה וכן בני
וכי

ערי חומה דמוכה לקמן (דף טו.) שנתקדשו והא אין דבר שנתקדשו
[ש"ך לע"ב] בשחיטת כבשים הוא דקדשי. ולמאן דאמר תנור מקדש נמי לא מלי
היא כפקק שמי הלחם (מנחות דף טו:):

טו.

שאיין מוסיפין ע"י העיר וע"י העורות. ואם תאמר
דבפ"ק דסנהדרין (דף ג.) לא חשיב אלא
ע"א וי"ל דהתם לא חשיב אלא מילי דסנהדרין ומדע דתנן נמי התם
אין מוסיפין למלחמת הרשות
ואוריס והתם ש"ג דע"א ולא מני מלך ויועז
דמסקי והתם בגמרא (דף טו.) דמסקין
ואם תאמר דתנן התם אין דנין לא
את השבט טו' ומוקי לה עולא בגמ'
(סס) בבאין על עסקי נגלות מחלמו
מה מחלמו דע"א כו' אי מה מחלמו
בגמ' דאמר רבא (דף טו.) דמסקין
ואם תאמר דתנן התם אין דנין לא
את השבט טו' ומוקי לה עולא בגמ'
(סס) בבאין על עסקי נגלות מחלמו
מה מחלמו דע"א כו' אי מה מחלמו
בגמ' דאמר רבא (דף טו.) דמסקין
ואם תאמר דתנן התם אין דנין לא
את השבט טו' ומוקי לה עולא בגמ'
(סס) בבאין על עסקי נגלות מחלמו
מה מחלמו דע"א כו' אי מה מחלמו
בגמ' דאמר רבא (דף טו.) דמסקין

וכן תעשו לדורותי. פירש בקדושה
וכימי משה דהוא מלך וניצא
ואחיו כהן גדול ואוריס ומומים ומימה
הס ע"כ דסנהדרין (דף טו:)
בשענת דסנהדרין לנשטיס דליפנין
ממשה דמסקוס ע"א הוה קאי ליבעי
נמי מלך וניצא ועוד אע"ג דהרין
היה צננין משכן וי נשאלו צאורים
ותומים לעשות משכן ולא קודם
שנתכאן הרין על ידי המלוכאים נעשה
המשכן וקושיא ראשונה יש למתן
דכא מרכיני טפי משום דכתיב וכן
תעשו דמשת דלמא לרביי כל הק
וא"ת כלים נמי יביעו ע"א וכי תימא
הכתוב הללן כשירות דאין לרין אלא
שירות אה כנמקן משמע דאי לאו
אותם הוה אמינא דנימי משיחה
ועבודה ואם כן השמא דכתיב אותם
למעוטי משיחה ע"א מיהא לא ניימעוט
וי"ל דלמא אותם לגלוי דוק מעוט
לא קאי אכלים ולא צננין לא לדורות
דומיא דמ"ב רבא כ"ז
הב"ים שעשה משה. מימה ממשכן
גופיה ה"ל למיפק שיהא לרין משיחה
לדורות כמו שנמשח צימי משה
כדכתיב בקרא (לכדלמא לקמן (דף טו:))
גבי משכן ומקדש: לדורות אי
בעי במשיחה אי בעי בעבודה. הכא

רבינו חננאל (הרשב"י)
נמצא החמץ כנגד ג' מינין
הללו. והוא הנגול
שכאובעמם.
השיבוכא כקרבנות בפי
שיבוי לביא נתון בסוף
מנחות נאמר בעילת
בהמה ריח ניחוח ובעילת
העוף ריח ניחוח ובעילת
שאר המרבה ואחד
הממעיט ובלבד שיכיון
את לבו לשמים:
ירושלמי רב אמר
בחמלה וי"ל דרבר
גד. דוד היה דוד המלך. דבר
גד וזו נביא. ויחל שלמה
לכנות את בית ה' לפני
שיריה תורתם ירושלים
שם ויהיה יחלה להכבש
משכן אמר רמי בר חסא
אין עורה מתקדשת אלא
בשירי מנחות וירושלמי
מה ירושלים דבר הנאכל
בה כגון תודה ואם יוצא
חזין לירושלים נפסל כך
העורה מתקדשת דבר
הנאכל בו והוא שירי
מנחות. ואם יוצאות חמץ
לעורא נפסלות. אי מה
תודה בחמץ מתקדשת אף
שירי מנחות בחמץ
מתקדשת. וכי יושלמי
בשירי מנחות חמץ.

ע"י רש"י.
ע"י יושלמי אלא סמיה
דסנהדרין.

עין משפט

א ב מ"י ס"ה ס"ה
ל"ה התקדש ל' י:
ג ד מ"י ס"ה ס"ה
המורה ל' י:
א ב מ"י ס"ה ס"ה
משה קריתת ל' י:
ג ד מ"י ס"ה ס"ה
א ב מ"י ס"ה ס"ה
המורה ל' י:

מוסף רש"י

וכן תעשו לדורותי. מה
משכן על פי משה. והוא
מקדש סנהדרין גדולה.
אף לדורות על פי
סנהדרין גדולה. (מנחות)
1. משיחתן קדושה (דף טו.)
2. כדכתיב (מנחות)
3. וימשחם ויקדש אותם.
4. מכאן ואילך. לא
5. נמשחו כלים המשחם
6. שנתים שם.
7. חמץ במשיחה (יומא)
8. כלים ששאו אהרן
9. ק עבודתן מחנכתן.
10. משום שהמחמץ כעבודה
11. ומנחות)
12. אותם במשיחה. חמץ
13. ממשחו אותם (שם).
14. אהרן
15. ומומיהו (שם).
16. שנתן שש
17. מדבריות. דלילי ס"ה
18. ירושלמי היתה קדושה
19. על כל מנחת שמת.
20. ואין שם מנחות כן
21. שתי אפיות. שחייב ג'
22. סאין. שכן כ' עשונות.
23. דכתיב (שמות טו) ועומר
24. עשרת האפה. דעומר
25. הוא עשרון ומלא
26. עשרים כליסו וכי אפוח
27. כן כ' עשונות (מנחות)
28. עשרה לחמץ
29. ועשרה למצה. די' חלות
30. מן חמץ ומלא ג' חלות
31. וכל אחד מהן כ' חלות.
32. ומלא מנחה שלשים חלות
33. כ' עשונות. ומלא שש
34. עשרות ושלוש עשרון לכל
35. מן חמץ וי' חלות לעשרים
36. שכל עשרון היה עשה
37. ג' חלות של מנחה. דלשלוש
38. חלות לא היו אלא ג' עשרון
39. (שם טו.)

רבינו חננאל

וכן תעשו לדורותי.
1. ויקראו את כל כלי
2. ויקראו את כל כלי
3. ויקראו את כל כלי
4. ויקראו את כל כלי
5. ויקראו את כל כלי
6. ויקראו את כל כלי
7. ויקראו את כל כלי
8. ויקראו את כל כלי
9. ויקראו את כל כלי
10. ויקראו את כל כלי

ע"י רש"י.
ע"י יושלמי אלא סמיה
דסנהדרין.